

FÖNSTRET & ENSAMHETEN

*Vi möter varandra som svarta speglar.
I början ser vi stjärnor och regnbågar.
Men gradvis tar den svarta månen över
våra liv och det finns inte längre någon jord
att växa ur för våra frön...*

HAN

Det första jag tänkte var: hon måste vara en av
själarna på de Elyseiska fälten.
Du hade ett så stort djup i dina ögon.
Det hade stormat. Något inom dig hade knäckts
och höll på att läkas.
Jag kände mig som din läkare, som om jag
hade medicinen mot din sjukdom.

HON

Jag kände hur du såg på mig.
Du var både en riddare med svärd
och en skugga som stod framför en sfinx.
Det var som om du kom till mig med en
lampa som måste tändas.
Men det kändes också som om du
kunde andas under vatten när jag behövde luft.
Jag skrämdes och drogs till asymmetrin
och ville hitta en glänta där månen lyste
i din skog.

HAN

Men drömmen är bara en brunn
ur vilken de ensamma dricker.

HON

Den är också ett inre fönster.
När två människor har sett ut genom tillräckligt
många av varandras inre fönster kan de flytta in
i samma hus...

HON

Allt har plötsligt förändrats
När jag stack ner händerna i mina fickor
kändes det som om det var hans fickor.
Jag drack sangria och för varje klunk jag tog
sjönk jag allt längre ner i sommaren inom mig.
Jag såg oss gå i den ljusblåa staden och hur
en varm vind ledde våra steg mot allt vackrare
platser.
För första gången i mitt liv kändes det
som om jag inte hade någon skugga.

HAN

Om jag inte hade levt så länge på
kyrkogårdar och i ruiner skulle jag
aldrig ha mött henne.
Jag skulle inte haft ögon att se med.
Hon är den enda som har fått mig att

se igenom min spegelbild och in i sig
själv som om jag alltid burit henne
inom mig i ett hemligt rum.
Det är först när jag ser in i hennes
ögon som jag ser världen i färg...

HON

Varje gång du försöker ändra mig
vissnar en blomma.
Varje gång du försöker göra om mig
skär din skugga som en svart lie
genom mitt liv.
Det börjar växa en mur mellan mitt
ursprung och mitt liv med dig,
som om du söker efter fönstret
där solen först sken in för att täcka
över det med en svart gardin.

HAN

Det var aldrig min vilja att såra dig.
För mig var varje ny dag en ridå
som fördes åt sidan framför det okända.
Det var som om jag kunde gå ut flera mil
i havet och ännu bottna på mildjupt vatten.
Men jag glömde mysteriet.
Jag glömde att vänta.
Mitt övermod var att inte lyssna,
att försöka göra dig till ekon
av en monolog...

HAN

Jag började dricka vin
för att kunna se på världen
med samma ögon som jag hade sett
på henne.

Men de ögon hon hade gett mig
fick jag aldrig tillbaka.

Vinet släckte min törst.

Men inte min sorg.

Den öppna graven inom mig
blev djupare varje dag vi var
ifrån varandra.

Allt annat utom hon var höst och vinter.

Hon var sommar.

HON

Det kändes som om jag långsamt drunknade
i andras samtal, som om jag lärde mig att
andas på de andras sätt, fick nya lungor
för att kunna leva i ett annat element.

Jag tog in på ett hotell med skrämmande
tak och väggar.

Jag kunde inte längre kännas vid mig själv.

Därför blev jag en bricka i ett anonymt spel...

HON

Jag ser ut och allt jag ser är min ensamhet och ett tänt ljus.

HAN

Jag ser ut och allt jag ser är min ensamhet och ett tänt ljus.

... Vi ser ut och allt vi ser är vår ensamhet och ett tänt ljus.